

vestnik

"MESSENGER" — GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXIV, ŠTEV. 3

Registered for posting as Publication Category 'A'

MAREC 1980

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Telephone:
Melbourne: 437 1226
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
50c.
Annual subscription — letno:
\$6.00

V SPOMIN LETU OTROKA

Na proslavi 25-letnice S.D.M. je bila podana v javnost knjiga "Svet naših otrok", ki jo je izdalo Slovensko društvo v Melbournu v spomin na mednarodno leto otroka.

Knjiga je zbirka risb in sestavkov slovenskih otrok v Melbournu, katere so pripravili za razstavo in natečaj ob priliki proslave leta otroka na Slovenskem kulturnem in razvedrilm središču v Elthamu 29. julija 1979.

Zamisel knjige in tudi njena sestava je zasluga ge. Drage Gelt, učiteljice slovenske dopolnilne šole pri S.D.M. Izdal pa je knjigo S.D.M.; tiskalo in vezalo jo je slovensko tiskarsko podjetje g. Simona Špacapana "Distinction printing". Fotografije je posnelo "Mickey" Photo Studio, katero tudi že leta sem prispeva brezplačno fotografiska dela za "Vestnik". G. Stanko Prosenak je vodil nabiralno akcijo med tukajšnjimi Slovenci, katera je omogočila, da je bila knjiga tiskana brez stroškov za S.D.M.

To drugo knjigo, ki jo je izdal S.D.M. (prva je bila pesniška zbirka "Bro-nasti Tolkac") je treba videti in pazljivo prelistati, da človek lahko razume pravo njen vrednost in dobi vpogled v izraz nepokvarjene otroške duše, otroškega ocenjevanja življenskih vrednosti ter otroških želja, upov in idealov za bodočnost. Ta gledanja, ki se zrcalijo v preprostih spisih in risbah naivne in nedolžne dobrovernosti, ki se še ne zaveda nevarnosti prepakov današnje potrošniške družbe in nje brezusmiljenega tekmovanja za gmotnimi uspehi.

Bolj pravilno pa bo, da izraze priznanja, katero gre ge. Geltovi in vsem sodelavcem prepustimo tujcem:

KOMENTAR NA RADIO 3AW:
Mon. 24.12.79

The International Year of the Child is more or less over and one may be forgiven for wondering if it achieved anything. We have had an International Womens Year, then a Year of the Child, may we now look forward to an International Year for Men. Who knows? Probably however some thought was given to the many issues concerning children, perhaps a number of issues were clarified or advanced by the various ways in which most people tried to do something for children, or children's causes during this year. And I have just received one very pleasant little offering, prompted by the Year of the Child, and the work of one of Melbourne's smaller ethnic communities. The people of Slovenia are of

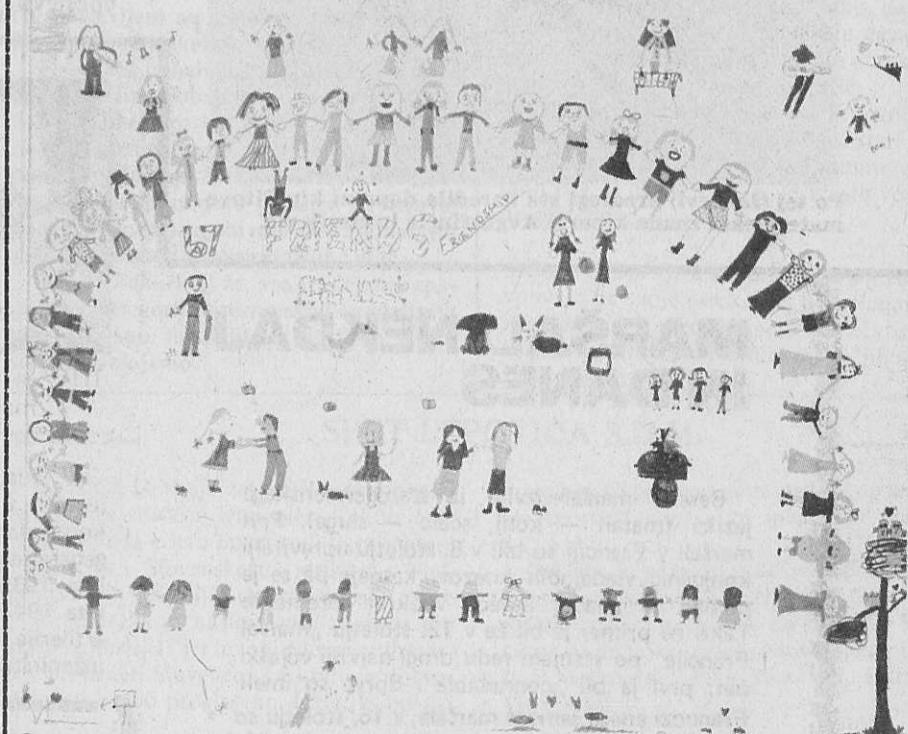
course officially Yugoslav, but we all know that Yugoslavia is a land manufactured out of a number of nationalities, one of which are the Slovenes, of the north. The Slovenian Association of Melbourne organised an exhibition of Children's paintings and drawings, and essays, and they have gathered the best of the work contributed to the exhibition into a book "World of Our Children". For a small community albeit an enthusiastic one, it is a remarkable achievement. The book is entirely bi-lingual, written in English and Slovene. It looks an extraordinarily expensive book to produce, on glossy paper, and full of illustrations of children's drawings and essays. Remarkably, many of the essays from very young children are in Slovene; and both drawings and essays have that

Vesele Velikonočne Praznike

Želi

SVET NAŠIH OTROK WORLD OF OUR CHILDREN

Naslovna stran knjige

Cena knjige je \$3.00. Dobite jo pri Slovenskem Društvu Melbourne ali pa jo naročite po pošti na naslov tajništva S.D.M.

wealth of wry humor and perception that is characteristic of children. In a postscript, the Slovenian Association expresses the hope that as well as contributing to the Year of the Child, the book will enrich this multi-cultural society of ours and thus making it a better Australia.

I think they have done that. They have demonstrated for example that one can be different and yet be the same.

I would like to extend my warmest congratulations to the Association for its initiative and to the children who took part. There is nothing more important than the conservation of heritage, language and tradition and you have demonstrated in an outstanding way what can be done to encourage young people constructively and with considerable inspiration.

A. J. GRASSBY
Commissioner
for Community Relations

TITO OB KONCU

Življenje predsednika Jugoslavije maršala Tita prihaja do svojega konca. S tem se je zaključila za Jugoslavijo pomembna era, cel svet pa je izgubil človeka, ki je užival mednarodni ugled kot dober politik in iskušen državnik.

Prav gotovo bodo mnenja o maršalu Titu, kot o vsaki osebnosti deljena. Toda tudi najzagriženejsi nasprotnik bo moral priznati, da je bil ena najznačilnejših osebnosti v zgodovini šužnoslovenskih narodov.

Nihče nima samo dobrih lastnosti, kakor tudi nihče ne samo slabih. Naša človeška omejenost ne dovoli nikomur, da bi presodil vse popolnoma nepri-

stransko. Vse naše gledanje je povsod in vedno pod vplivom zunanjih dogodkov, okolnosti in doživetij. Ti visti barvajo vsako naše gledanje in imajo za posledico, da pretiravamo svoje mnenje v sorazmerju s tem kar bi sami želeli.

Včasih pa so vendar na razpolago dejstva, katerih nihče ne more zanikit. Nihče ne bo mogel odreči Titu, da je mrtvila obudil predvojno organizacijo komunistov v Jugoslaviji, da je med vojno s trdno voljo, velikim elanom in politično spretnostjo spremenil partizanske oddelke v organizirano vojno silo, ustavil novi upravni aparat ter uspel brezpogojno eliminirati nasprot-

nike; da je znal izkoristiti ravnotežje med z apadnim in vzhodnim ideološkim blokom ter bil prvi, ki se je uspešno uprl Stalinovemu konceptu sovjetske dominacije. Bil je začetnik in gonilna sila bloka neuvrščenih ter skoraj 35 let oseba, ki je — pa naj bo že na kakršenkoli način — znala podrediti različnosti narodov živečih na podrečju Jugoslavije interesom skupne države.

Končno sodbo bodo dale generacije znamcev, ki bodo z manjšimi predstoji gleale na dogajanja 20. stoletja. Brez dvoma pa je, da bo osebnost Titova za jugoslovanske narode, v zgodovini zavzela položaj ki ji po svoji pomembnosti pripada.

Tito: „Moja mati...”

Velike pozornosti so bile deležne predsednikove besede, ko je nagovoril učence nove osnovne šole Manje Broz v Bistrici ob Sotli, in obiskal pa je tudi prenovljeno rojstno hišo svoje matere v Trebičah pri Podsredi. Med drugim je dejal:

Po tej (Jakčevi) predlogi sta naredila doprsni kip Titove matere naša znana kiparja Avgustinčič in Herljevič.

Na enem izmed koncertov Slovenskega okteta v Karadjordjevu: Tito in Stane Dolanc med pevci okteta.

„Vidite, jaz sem moral delati že od svojega šestega leta, pa vse do danes. Šel sem skozi vse faze, skozi vse težave, skozi katere lahko gre človek. Preživel sem dve vojni. V prvi sem bil vojak, podoficir, v drugi pa sem poveljeval. Vse sem si pridobil sam, sam sem se vzgajal in izgrajeval. To je bilo tisto, kar mi je dala mati: te njene nasvetne sem tudi upošteval. Moja mati je bila stroga in pravič-

na ženska. Bila je tudi verna. Nas, otrok je bilo veliko: nekateri so umrli, sedem pa nas je ostalo živih. Vendar je vsakemu izmed nas posvečala pozornost in nas je strogo vzgojila. Spominjam se, da nam je ničkolikokrat govorila, naj bomo pošteni. Poštenje, ki mora krasiti človeka, je vcepila v nas, svoje otroke in tudi vame.“

TITO as a 28-year-old locksmith and as a marshal at the height of his power

Feldmaršale so imeli tudi v Angliji in Avstro-Ogrski. V Italiji je bil v stari piemontski državi že od leta 1430 naprej najvišji vojaški čin „maresciallo di Savoia“. V združeni Italiji je bilo mogoče od leta 1925 dalje dobiti ta najvišji čin („maresciallo d'Italia“) le za posebne zasluge v vojni. Kasneje so uvedli še čin maršala za kopensko vojsko („maresciallo d'escorte“) in za letalstvo („maresciallo dell'aria“). Že od leta 1906 imajo Italijani tudi podoficirske maršalske čine. Tako „maresciallo ordinario“, „maresciallo capo“ in „maresciallo maggiore“.

V srbski vojski je maršalu ustreza naziv vojvoda; dobiti ga je bilo mogoče le za vojne zasluge.

V NOB je bil na drugem zasedanju AVNOJ v Jajcu 29. novembra 1943 sprejet sklep, da se uvede naziv maršala Jugoslavije. Naziv je bil s sklepom z dne 30. novembra 1943 podelan vrhovnemu konandantu Josipu Brozu — Titu. V SFRJ dodeljuje naziv maršala Jugoslavije zvezna skupščina, vendar le vrhovnemu konandantu.

MARŠALI NEKD AJ IN DANES

Beseda maršal izvira iz staroermanskoga jezika (marah — konj, scalc — sluga). Prvi maršali v Franciji so bili v 8. stoletju upravitelji konjušnic vladajočih knezov, kasneje pa se je pomen in značaj besede večkrat spremenil. Tako na primer je bil že v 12. stoletju „maršal Francije“ po vrstnem redu drugi najvišji vojaški čin; prvi je bil „connetable“. Sprva so imeli Francozi enega samega maršala, v 16. stoletju so bili štirje, pred revolucijo jih je bilo že 16. Napoleon pa jih je premogel kar 26. V najnovejšem času lahko dobijo francoski generali čin maršala le za izredne zasluge.

V nemških državah je imel „Marschall“ do 12. stoletja podobne obveznosti kot francoski kolega. V 14. in 15. stoletju so vojskovodje imeli naziv „Ordensmarschall“ ali „Oberstmarschall“. V naslednjem stoletju pa se pojavlja naziv feldmaršal, ki je bil v vojnem času nekakšen posrednik med vrhovnim komandanrom (cesarjem) in vojskovodjo. Njegov pomočnik je bil podmaršal ali kasneje feldmaršallajtant. V 17. stoletju je bil v Brandenburgu, kasneje pa tudi v Prusiji in Nemčiji, najvišji čin generalfeldmaršal, medtem ko so med drugo svetovno vojno Goeringa imenovali za rajhsmaršala.

V Rusiji je Peter I. po nemškem kopitu uvedel čin generalfeldmaršala za najvišjega komandanta, naslednji nižji čin pa je bil generalfeldmaršallajtant. V Sovjetski zvezi so leta 1935 uveli čin maršala Sovjetske zvezde leta 1943 pa čin maršalov in glavnih maršalov artilerije in letalstva ter maršalov ekleptnih enot, inženirstva in zvez.

Z A P O R O K O !

75 barvnih fotografij v različnih pozah vključno z albumom samo \$120.00.

Po naročilo pridemo na dom ali v cerkev.

Z A P O T N E L I S T E !

Izvršimo fotografije v 20. minutah.

9A LOWER PLAZA
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING
MELBOURNE, 3000
Tel. 63 1650

NA HRIBU OB YARRI

Slovensko središče v Elthamu: pogled od doma proti vhodu.

ŠE OB 25-LETNICI

Toliko je bilo dejavnosti ob priliki proslave 25 letnice S.D.M. da ni čuda, da so ubogi dopisniki in urednik kaj izpustili in napravili kakano napako. Naj sedaj popravimo in dopolnimo:

Ivan ni Vlado

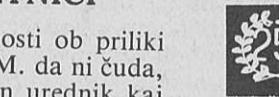
Pokal za meddruštvene balinarske tekme ob priliki 25letnice S.D.M. je podaril član S.D.M. gospod Ivan Sluga in ne Vlado kot smo napačno navedli. Ker poznamo Ivana kot dobrodušnega človeka smo prepričani, da nam bo pozabil to nerodnost.

Pozni Zmagovalci

Balinarske tekme so se končale šele pozno popoldne, ko je bila akademija že zaključena. Zato pokala tudi ni bilo moč podeliti zmagovalcem kot je bilo predvidevano v programu. Pač pa so, to je ekipa S.D.M. z veseljem sprejeli zmagovalno trofejo ob priliki večerje, jo napolnili s šampanjecem in menda ga ni bilo človeka v dvorani, ki ne bi užil te dobre kapljice iz tega velikega prekrasnega pokala.

Predstavnik S.D. Sydney

gospod Lojze Kocjančič je tudi član balinarske ekipe tega društva, ter je celo popoldne sodeloval pri tekmacih. Zato ni mogel predati čestitk in darila svojega društva med akademijo kot so to storili predstavniki drugih društev.

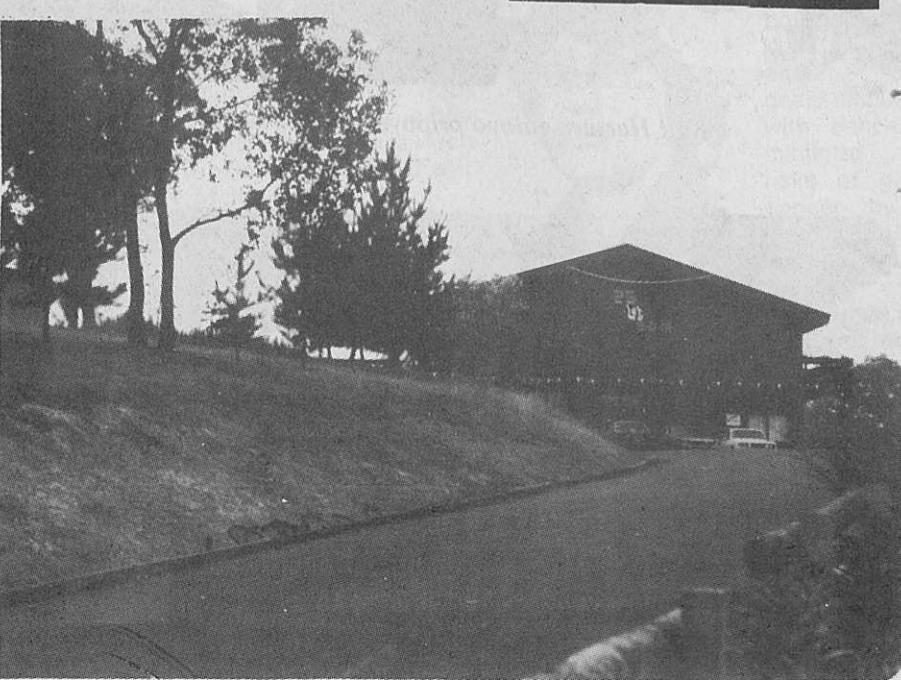
Pač pa je kasneje ob predaji pokala spregovoril nekaj besedi, v katerih je izrazil pozdrave našega bratskega društva iz Sydneya.

Ostali

Naj se opravičimo tudi vsem drugim, ki smo jih pri tej priliki morda spregledali. Saj sodelavcev je bilo tako veliko število, da je kar nemogoče našteti vsakogar ne, da bi koga izpustil. Se bolj nemogoče pa je postaviti merilo koga omeniti in koga ne, da bi bili pravični napram vsakomur. Ker pa smo samo ljudje, ki tudi delamo za "Vestnik" v pičlo odmerjenem prostem času nam je kaj lahko storiti pogreške.

Omenimo naj samo še ogromno delo, ki so ga ob priliki proslavljanja tega jubileja naredili vsi odseki: ženski, mladinski, delovni, balinarski, lovski in ostali. Prepričani smo, da je posameznim članom teh odsekov končno najbolj važen dober uspeh njihovega dela. Saj ta daje človeku največje možno plačilo: notranje samozadovoljstvo.

V SLOGI JE MOČ!

Pogled od vhoda proti "Domu" S.D.M.

Znamenje v spomin pokojnim članom daje zemljišču prizvod karakterističen za polja naše stare domovine.

Pobalinstvo

Pobalinstvu in vandalismu, ki razsaja v današnji družbi ničesar ni sveto. Tako tudi našemu v Elthamu ni prizanešeno in izgleda, da je nekaterim elementom v zadovoljstvu, da uničujejo to kar je koristno in lepo in nikomur v napoto.

Na poslednjem "Disco" večeru Mladinskega odseka S.D.M. so se našli pobalini — nečlani naše skupnosti, katerih "uniforma" so črna oblačila, posebno kratke frizure in uhani — ter pričeli metati lončke z rožami iz balkona zgradbe. Na srečo so bili prav hitro odkriti ter po strogi lekciji postavljeni na cesto z nasvetom, da se nikoli več ne prikažejo na našem zemljišču.

To so bili pobalini. Sprašujemo pa se če je navadnemu pobalinstvu pripisati tudi to, da je nekdo poprskal z lakom za lase sliko na šele postavljenem znamenu v spomin pokojnim članom S.D.M. in to, da je nekdo ukradel spominsko ploščico ter izruval lipo, ki jo je ob svojem obisku v Melbourne pred leti posadil slovenski škof Lenič.

Naj bo kakorkoli že, vsa tri dejanja spada do v kategorije brezumnega vandalismu in siromašno mentalitetu storilcev lahko samo obžalujemo.

Opozorilo staršem in mladini S.D.M.

V poslednjem času je prišlo nekajkrat do nasprotij med mladinci, ki prihajajo na hrib v Elthamu in z otroci, ki žive v okolici našega središča. Problem je v tem, da otroci, ki pridejo s svojimi starši na hrib včasih odidejo v lokalni "Milkbar", kjer se srečajo z domačini in ker je mladina pač mladina pride do medsebojnih zbadanj in celo dejanskih obračunavanj.

Najlažje se bo temu izogniti tako, da naša mladina, posebno v večernem času ne odhaja z naše zemlje. Na ta način domačini ne bodo imeli povoda za izzivanje.

Take ribarije med mladino iz različnih krajev ni nič novega. Tudi v naši stari domovini je vladalo gotovo ljubosumje med fanti ene in druge vasi, ki je včasih vodilo do pretegov.

Zato odbor S.D.M. prosi vse starše naj vplivajo na svoje otroke, da ne odhajajo iz zemljišča in se tako izognejo nevšečnostim, ki prav lahko prpeljejo tudi do večjih težav za vse ostale.

SPET LEPOTICA S.D.M.

Odbor S.D.M. je že pričel s pripravami za letošnji slovesni letni ples. Kakor je že običaj iz leta v leto bosta tudi letos izbrani "Lepotica Slovenskega društva Melbourne" in "Kraljica dobrodelnosti".

Kandidatka za naslov lepotice mora biti stara najmanj 17 let in vsaj eden njenih staršev mora biti Slovenec. Za kraljico dobrodelnosti pa bo proglašeno dekle, ki bo na-

bralo največ prispevkov za dokončno ureditev športnih naprav za mladinski odsek. S.D.M.

Dekleta, ki bi želela sodelovati pri teh načrtaih naj se prijavijo tajnici S.D.M. ge. Anici Markič po telefonu na štev. 870 9527 ali pa pisorno na naslov Slovenskega Društva Melbourne: P.O. Box 185, Eltham, Vic., 3095.

**ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .**

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

**JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.**

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

3EA DOBI MOČNEJŠI TOK

(V Melbournu:

Vsak ponedeljek od 7h—8h zjutraj, vsak četrtek od 7h—7.45 zvečer)

Melbournski prebivalci in prebivalci Geelonga ter okolice bodo od sedaj naprej dobili čistejši sprejem postaje 3EA, če bodo svoje sprejemnike vključili na 1224 khz. 3EA ima novi oddajnik kateri deluje na 5000 vatov, v primerjavi s prejšnjim, ki je oddajal na 500 vatov.

Minister za Post and Telecommunication, G. Staley in minister za imigracijo in etnične zadeve, g. MacPhee, sta rekla, da je s tem država reagirala pozitivno in pričakuje zboljšavo sprejema. V bodočnosti bo novi Independent and Multicultural Broadcasting Corporation (IMBC) odgovoren za takšne radijske postaje kot je 3EA.

NOVA MNOGOKULTURNA RADIJSKA POSTAJA

Nova Avstralska neodvisna in mnogokulturna radijska korporacija (Independent and Multicultural Broadcasting Corporation — IMBC), bo vzela posebne korake, da bo zaščitila interes manjših jezičnih skupin.

Tako sta poudarila ministra za pošto in telekomunikacijo, G. Staley in minister za emigracijo in etnične zadeve, g. MacPhee, ko sta v Sydneju in Melbournu sprožila nov občinski svet. Korporacija, katero bi spodbujali da bi delovala komercialno bo zamenjala Special Broadcasting Service — SSB, The National Ethnic Broadcasting Advisory Council in State Ethnic Broadcasting Advisory Committees (SEBAC). Pričela bo začasno mnogokulturno televizijo službo, kasneje v temu letu namerava predstaviti 35 urni program na televiziji na teden do Oktobra.

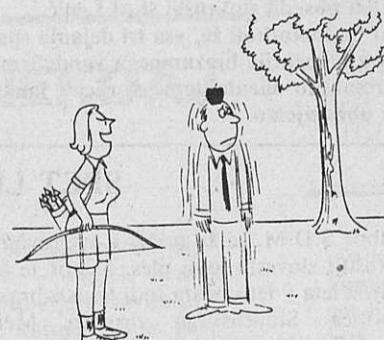
IMBC bo upravljal odbor od 7—11 začasnih članov, določenih za dobo do 5 let. Minister je poudaril: "Ustanovite te neodvisne mnogokulturne radijske organizacije bo dala nadaljen polo-

žaj in povezanost mnogokulturni televiziji."

"Verjamemo, da z uporabo radia in TV, Avstralija lahko postane svetovna voditevica pri pomoči z družitvijo emigrantov in jim omogoči obdržati njihov jezik in ponos njihove kulturne. Cilj organizacije bo poskušati spodbujati medsebojno razumevanje z Avstralsko družbo in povečanje naše vrednote različnih in mnogokulturnih družb, ki jih imamo."

"Korporaciji do dana enaka uredniška preudarnost kot napovedovalcem, da bodo predstavili zadeve političnih in kontroverznih bistev. Minister je rekel, da bo poudarek na kakovostno predstavitev programov. Organizacijski odbor bo ločil State in National Consultative Committees. Za prijave na službeno mesto bo odbor poklical State committees ter osebe bodo služile kot posamezniki in ne kot zastopniki dotedne organizacije. Pregled delovanja in funkcije naj bi se vršil dve leti po tem ko prične korporacija delovati."

UPOKOJENSKI PIKNIK

— Ne bodi tako grd, naj ima tudi mama malo veselja!

V nedeljo 2. marca jutro ni bilo obeto kaj prida vreme. Toda navzlic temu smo se odpravili na pot in ko smo prišli na cilj se je nebo kar nekam zvedrilo. Namen naše poti je bil park pri Marroondah vodnem rezervarju v bližini Healsville, kamor smo odpeljali člane upokojenske družine Slovenskega društva Melbourne na piknik.

Kar lepo število starejših gospa in gospodov se je zbral in zdi se mi, da so se zares prijetno imeli.

Verner Remšnik je požrtvovalno odigral vlogo glavnega kuvarja pri Bar-B-Que, asistirali pa so mu uspešno Ivanka Tomažič in Mici ter Maks Hartman. Jedače in pijače je bilo v izobilju prav za vsakogar. Izvanreden duet, ki ga sestavlja sestri ga. Hartner in ga Kuri je zažvrgolel pod visokimi drevesi. Peter Mandelj, Maks Hartman in ga. Bole pa so nadkriljevali drug druga v prijedovanju smešnih zgodobic.

Bila je tudi prilika, da se je voščilo "vse najboljše za rojstni dan" gospodu Rakučeku z malim darilcem in s petjem "Kolikor kapljic toliko let."

Prijetno je bilo sedeti v zavetju visokih gumovcev skozi katere se je od časa do časa prismehljalo sonce. Nekaj krajžnežev se je odpravilo na sprehod po stecicah okoli jeza, ostali pa so se zadovoljili s kramljanjem ob kavi in potoci.

Nad vse zadovoljni smo se odpravili proti Melbournu okoli 4h popoldne. Niti malo ni bilo razloga, da bi se kdorkoli pritoževal saj... .

Hrana je bila odlična, kar je zasluga ženskega odseka S.D.M. in Johna Hojnika ...

Vreme je bilo nakonjeno, kaj je za sluga ... ?

Smešne zgodbice so bile zabavne, kar je zasluga prijedovalcev ...

Petja in smeha je bilo obilo, kar je zasluga vseh prisotnih.

Kdor ne verjame naj pogleda fotografije, ki so priča, da smo vsi preživeli nepozaben dan.

K.P.

Slovenska TV v Avstraliji

Za Slovenčino na TV

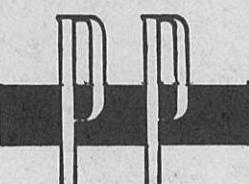
V nedeljo 24. februarja smo videli na "večkulturni televiziji" tudi slovenski program. Po duhoviti komediji na srbskem jeziku "Julija in osem Romeov", ter po odlični drami na hrvaškem jeziku "ÚDraška" je slovenski program razočaral.

Moderne popevke in domače viže so bile predvajane ob ozadju raznih pokrajinskih motivov iz Slovenije, ki bi za tukajšnje gledalci morali biti mnogo prestreši ako bi hoteli napraviti vtis. Fotografija sama ni bila prvorstna, osvetlenje je bilo pomanjkljivo in cel film je kazal znake obrabe. V celi programu ni bilo ničesar, kar bi privlekel tudi zanimanje neslovensko govorčih gledalcev.

Napovedovalka je izgledala elegantna in negovana toda prezentacija sama, posebno v slovenščini je bila brez življenja in je prav gotovo imela težavo pritegniti poslušalce. Nehote se pojavlja vprašanje koliko prilike je dano za vežbanje napovedovalcem, ki, če hočemo ali ne, predstavljajo slovensko etnično skupino na radijskih valovih in televizijskem sprejemniku.

Prav gotovo imajo v Ljubljani na razpolago programe, ki so vsaj na isti stopnji kot oni iz ostalih delov Jugoslavije in upajmo, da bomo v bodoče videli kaj lepšega in bolj zanimivega. Na žalost nam ni poznano na kakšni podlagi in kdo izbere v Sydneju programe. Pojavlja se slutnja, da ima prste vmes kdo od naših južnih bratov, ki ne razume, ne zna ali pa noče, da bi Slovenci pokazali kaj boljšega, ali pa celo, da bi vsi programi bili v "jugoslovanščini", kajti Slovenci in Makedonci smo vsi dovolj inteligenti, da razumemo srbo-hrvaško ali hrvaško-srbsko.

Slovensko društvo Melbourne skupaj s Slovenskim društvom "Planica" Springvale, s slovenskim društvom "Ivan Cankar" v Geelongu in Slovenskim verskim centrom, v "KEW" so pričeli zbirati podpise za vlogo na ministra za Imigracijo in Etnične zadeve g. MacPhee ter druge merodanje činitelje, v kateri apelirajo, da pri uvedbi večkulturne televizije v Avstraliji vzamejo v obzir tudi Slovenčino. Prepričani smo, da ga ne bo Slovenc v Melbournu, ki ne bi podprt tega prizadevanja, da imamo tudi Slovenci, kot vse ostale etnične skupine svoj stalni kotiček na bodoči televiziji.

POLYPRINT
(Vic) Pty. Ltd.

1 DODS ST., BRUNSWICK, 3056
Tel. 387 6922

se priporoča Slovencem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

Kati Hartner gotovo pripravlja eno slano.

Piknik je bil pod visokimi gumovci ob Maroondah jezu.

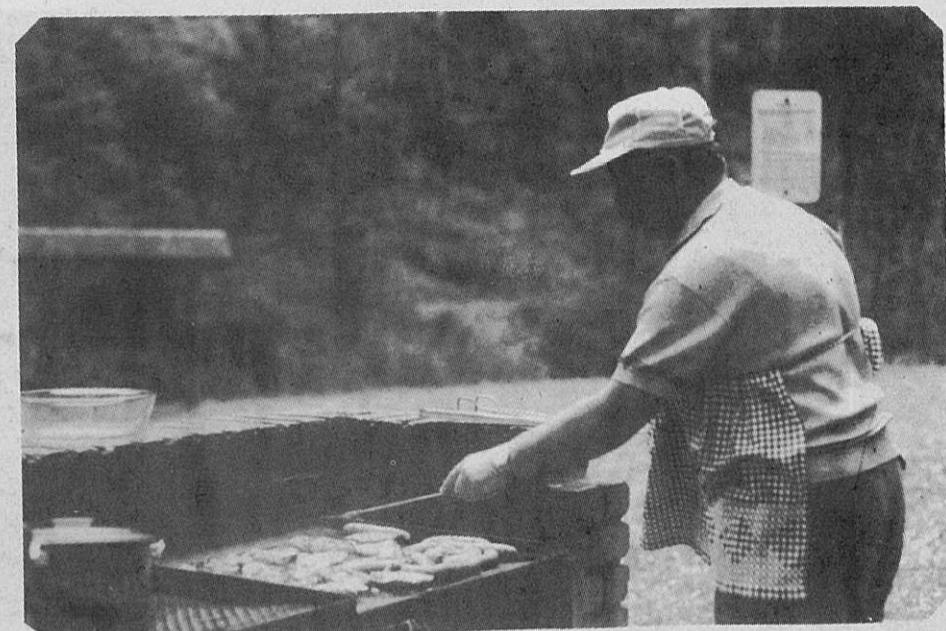
"Kolikor kapljic . . ." gospodu Rakušku.

Ga. Marcela Bole in Peter Mandelj pojeta

Komu se ne bi povečal apetit pri tako prikupnih članicah ženske skupine S.D.M. ki so postregle upokojence na njihovem pikniku.

Ubogi Werner Remšnik je bil na shujševalni kuri a je moral prenašati vonj pečenja.

ZA MNOGE NE VEMO

Ko je nedavno obiskal Slovensko središče v Elthamu zgovorni in prijazni zakonski par, je zbudilo našo pozornost dejstvo, da sta prvič med nami, čeprav že prebivata v Melbournu zelo dolga leta. V prijetnem in zanimivem razgovoru z njima, go. in gospodom Trinker iz Prestona smo zvedeli, da sta se ves čas svojega bivanja tukaj predvsem osredotočila na družino in svoj ožji krog prijateljev. Nadalje pa sta nam tudi seveda z velikim ponosom povedala, da je ga Dr. Fedora Best, o kateri smo v preteklem letu čitali v dnevnem časopisu pod naslovom "A blonde at the helm of Peter Mac" njih hčerka, Dr. Best rojena Trinker je bila postavljena na mesto direktorja vseh medicinskih funkcij bolnišnice Peter MacCallum v Melbournu.

Ga. Fedora je prišla v Avstralijo s svojimi starši, ko je bila stara 9 let. Po doktoratu v zdravniški vedi se je poročila z dr Jack Best-om, ki je sedaj pomičnik direktorja za komunalne zadeve pri Victorian Health Commission, ter potem nadaljevala studije za višje diplome in istočasno sodelovala pri raznih ustanovah, ki se bavijo z zdravstvenim raziskovanjem.

Peter MacCallum je ime bolnišnici, ki se ukvarja predvsem s pacienti, ki trpijo za boleznimi raka. V enem letu zdravstva približno 5 000 hospitaliziranih pacientov in 45 000 zunanjih pacientov. Ga. dr. Trinker ima odgovornost za 530 uslužbencev z medicinsko ali polomedicinsko kvalifikacijo.

Po razgovorih z njenimi starši se nam nehote zastavlja vprašanje koliko je še Slovencev, ki so tudi dosegli pomembne uspehe v tej zemlji pa ne vemo zanje.

Mi Slovenci smo lahko samo ponosni na svoje uspehei, tako skupnost na uspehe poedincev kakor tudi poedinci na uspehe skupnosti. Saj se lahko brez sramu merijo z vsako drugo narodnostno skupino.

Dr. TRINKER O RAKU

Dr. Fedora Trinker, medical director of Melbourne's Peter MacCallum Hospital — which deals exclusively with cancer: "I minimize the risks of getting cancer by not smoking, being cautious in the sun, and by watching my diet.

"I always protect my skin when I'm in the sun. I use a moisturizer and then an ultraviolet filter cream, and I never stay out for more than a couple of hours.

"I avoid fast foods such as those fried in vats of oil. The oil in these vats is maintained at very high temperatures which degrades into compounds shown to be carcinogenic. I'm also a label reader. I avoid anything with high levels of artificial colouring and preservatives."

Dr. Trinker has a yearly — "or whenever there's an unusual symptom" — gynaecological examination for uterine cancer.

"I also regularly examine my breasts for possible lumps," she said.

JOJ, KAKŠNA REVA SEM . . .

Samopomilovanje je opojno

Marjana je bila pametna, izobrazena, zelo čedna, prav lahko bi imela pet fantov na vsak prst, na delovnem mestu je bila cenjena, čakala jo je lepa kariera. Ona pa je pri tridesetih začutila potrebo, da se zaupa zdravniku psihiatru.

Debelo uro je tarnala potrepežljivemu zdravniku o svojih težavah: da ima smolo v življenju, predvsem v ljubezni, da se ne veseli prihodnosti, da ne ve, kaj bi s seboj, in tako naprej. Marjana se je sama sebi smilila v dno srca. Sladko samopomilovanje jo je čisto prevzelo. Utapljalata se je v opojni bolečini in tiho in vdano trpela zaradi užitka ob trpljenju. Od kod želja po samopomilovanju? In: ali je res tako lepo trpeti, da se mladi in stari kar pulijo za čemerne muke?

Psiholog odgovarja: "Marjana in vsi njej podobni črnogledi ljudje uporabljajo samopomilovanja, da bi zbulili pozornost svoje okolice in pridobili ljudi zase. Začne se nedolžno, počasi, konča pa se žalostno. Kar je bilo v začetku pretvarjanje, postane resnica. Človek je sčasoma zares brez volje utrujen in naveličan, samopomilovanje, ki je bilo v začetku zvijača, je tedaj zares na mestu".

Kako pa naj se človek izogne črnenemu prepudu samopomilovanja?

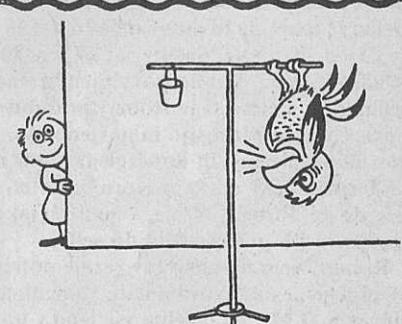
1. Imenujte svoj najpomembnejši cilj v življenju. Odločite se, kaj hočete, in si postavite tudi datum, kdaj bi radi dosegli cilj. Razmislite o vseh korakih, ki jih bo treba storiti.

2. Bodite pripravljeni na neuspeh. Uspešni ljudje tega sveta imajo skupno lastnost: vztrajnost. Po vsakem porazu se z novimi močmi vrnejo v boj. Pa naj bo to v poklicu ljubezni ali kjer koli.

3. Prepričajte se, da lahko misli sprožijo dejanja. Če kaj zares hočete, potem boste to tudi dosegli. Ameriški psiholog Norman Vincent Peale je dejal: "Ideje lahko kot povečevalno steklo usmerijo izžarevanje osebnosti v določeno točko in naberejo novih moči".

4. Nikar ne tožite. S tem boste postali sami svoj najhujši nasprotnik. Sugirirali si boste, da je z vami res hudo, in zaradi tega trpeli. Raje si dopovedujte, da ni vse skupaj nič hudega.

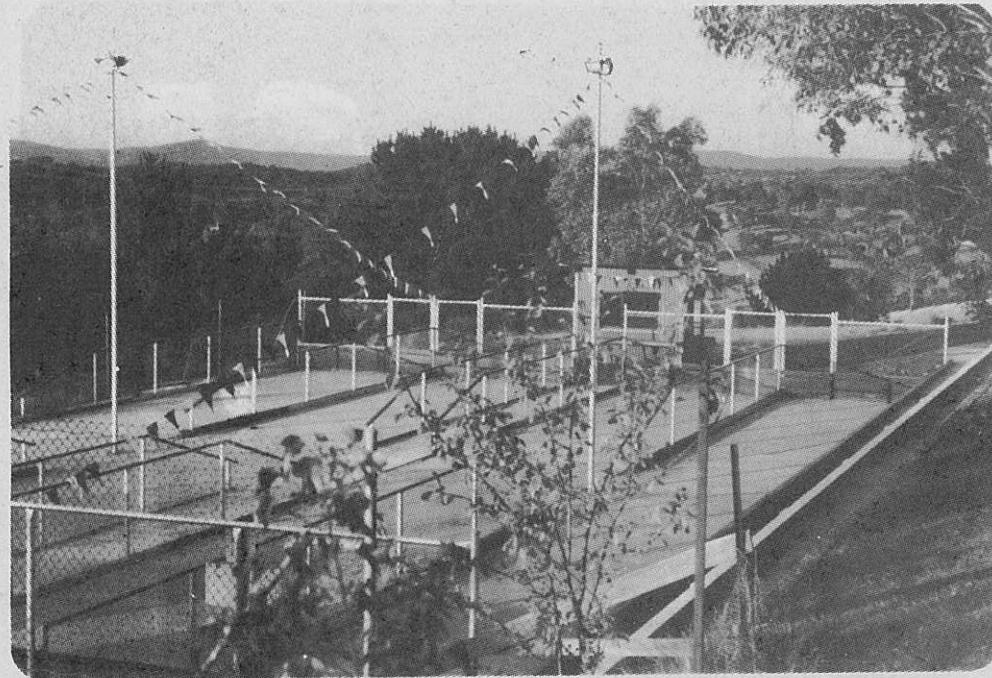
5. Nikoli se ne izgovarjajte. Ne recite: "Sedaj ni pravi čas . . ." "Jaz tega ne zmorem . . ." ali celo: "Če bi imel čas, če bi imel denar . . ."

— Le kdo mi je namazal palico z oljem?

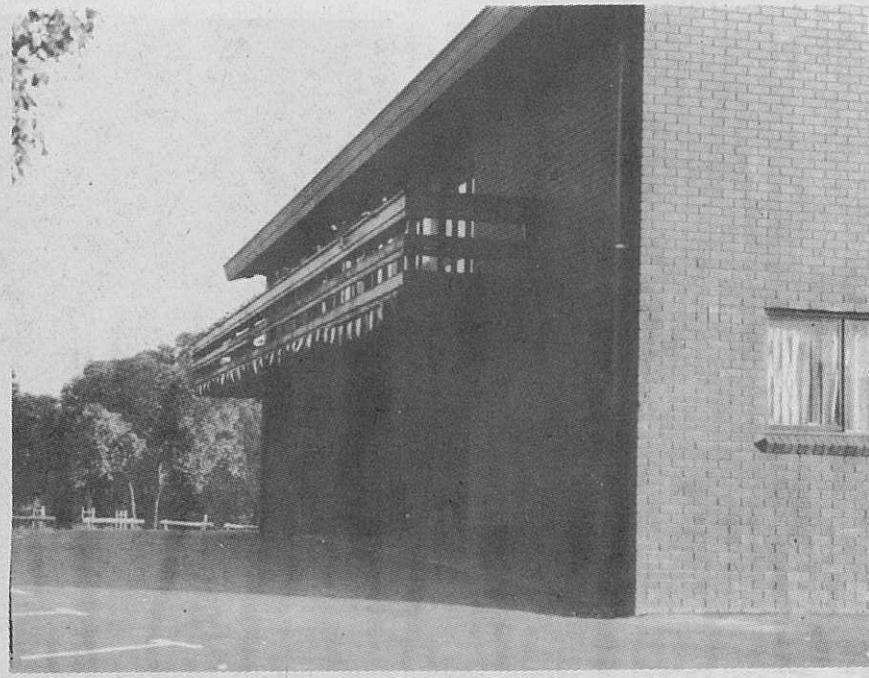
Vhod na naše zemljišče v Elthamu je zgrajeno v simbolični obliki kozolca.

Z balinišč S.D.M. je prekrasen razgled na okoliške gričke. Balinišče ima štiri steze. Gledalci pa imajo na razpolago lep prostor v senci dreves.

Na steber "kozolca" ob vhodu je vzidana spominska plošča na otvoritev.

Pogled na vhodno stran "Doma".

CESTNIKE

V januarju tega leta sta se zaročila naša priljubljena, požrtvovalna in prikupna sodelavka gdč. Janja Gajšek in g. Dušan Lačič. Obema naše iskrene čestitke in želje za srečno in naklonjeno bodočnost.

V februarju pa se je poročil mlajši sin g. Pavla Česnika in ge Bebe Česnik g. dr. Branko Česnik. Za življensko družico si je vzel gdč. Julie Whitton, ki je po poklicu kvalificirana bolniška sestra. Novoporočena nameravata v bližnji bodočnosti odpotovati v Južno Afriko, kjer si bosta nabrala iskušenosti v eni tamošnjih bolnišnic. Branku, ki je že kot dojenček imel priliko prisostvovati sejam odbora S.D.M., in njegovi soprogi želimo mnogo sreče v bodočnosti in uspeha v njihovih nadaljnji studijih.

Mladina v Elthamu res tako hitro odrašča, mnogo jih je že poročenih a se vseeno družijo med ostalimi ki niso. In tako je tudi prav!

Kaj pa rojstni dnevi? Teh je vsak mesec toliko, da ti ne primanjkuje "birthday parties". V soboto 1. marca je svoj 21. rojstni dan praznoval Robert Ogrizek. Resen in pameten je tako, da bi mu marsikdo dal že več ko 21 let. Na praznovanje, ki se je vršilo v Mladinski koči, je bilo povabljenih mnogo priateljev, katere si je Robert pridobil čez leta s svojo prijaznostjo in poštenostjo. Vsi smo ponosni nanj in kot izgleda, tudi njegovi starši, saj sta v govoru izjavila, da žele, da bi Robert bil še v naprej takoj v bogljiv in jih poslušal kot do sedaj.

Robert, vem da nasvetov res ne potrebuješ in ti ga ne nameravam dati, v imenu mladincev S.D.M., pa ti želim vse lepo v bodočnosti in da bi bil še v naprej takoj dober prijatelj kot do sedaj.

NA HRIBU OB YARRI

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.
Naša brezplačna usluga: za obisk svojcev iz domovine Vam izpolnimo prošnjo

ter jo brez Vaših potov oddamo emigracijskemu uradu.

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Za rezervacijo vozne karte pridemo po želji tudi na dom.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE
Ivan Gregorich

(Že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733
Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

Edi Polajnar

V soboto 16. februarja je preminul v triinpetdesetem letu starosti naš član in sodelavec Edi Polajnar.

Le majhno je število Slovencev v Melbournu, ki ob tej ali oni priliki niso srečali Edija, a še manjše število onih, ki niso slišali na radijskih valovih njegovo globoko vsidrano ljubezen do naše slovenske domovine in še posebno do njenih s snegom pokritih gora. Prav vsakdo, ki se je kdajkoli mudil na našem hribu v Elthamu pa je lahko občudoval borovec ki bodo za vedno spomin na Edija Polajnarja, saj so bili posajeni na njegovo pobudo in v glavnem z njegovim delom.

mestu, maja leta 1976 utrpel prvi srčni napad. Ko je okreval po prvem napadu mu je podjetje ponudilo drugo mesto, kjer ne bi imel tolikšne odgovornosti. Toda Edi ni bil takega kova, da bi lahko miroval in se čutil poraženega. Nadaljeval je na istem mestu toliko časa, dokler mu zdravniki niso ukazali prekiniti z delom. Vendar tudi potem Edi ni miroval. Pricel je sodelovati pri slovenski uri na 3EA.

Od vseh začetkov našega društva je bil Edi eden njegovih podpornikov in sodelavcev. Vidimo ga že v drugem odboru društva, izvoljenem maja 1955, Sodeloval je pri ustanovitvi Vestnika in bil eden njegovih urednikov v prvih letih izhajanja. Radi odhoda v Sydney je moral prekiniti delo pri našem društvu. Toda po vrnitvi v Melbourne in posebno, ko se je pričela snovati zamisel o našem centru na Elthamu se je vključil z vso gorenčnostjo. Leta 1974 je bil zo-

Pod borovci, ki nas bodo vedno spominjali na Edija Polajnarja — saj smo jih posadili po njegovi zaslugi — si je Lovska Družina S.D.M. uredila svoj park s strelščem.

Edi se je rodil v Tržiču na Gorenjskem, kjer je bil njegov oče oskrbnik graščine in posestva barona Borna. Prav tu, v njegovih otroških letih se mu je vcepila ljubezen do prelepore gorenjske prirode, visokih hribov, bogatih gozdov, travnatih dolin in strmih bregov. Ta ljubezen ga je spremil vse povsod. Od prvih šolskih let, skozi vojna leta, ko je na Dunaju študiral trgovske vede pa v daljno Avstralijo, kamor je prišel v letu 1949. Kot vsi drugi naseljeni v tistem času je moral dve leti opravljati posel, ki mu ga je dodelila država. Potem pa mu je uspelo dobiti delo, ki je odgovarjalo njegovi usposobljenosti. Osredotočil se je na upravljanje z delnicami in tako postal vodja oddelka za delnice pri podjetju AMPOL v Melbournu in kasneje v Sydney. Iz Sydneja se je čez nekaj let vrnil v Melbourne, kjer je nastopil mesto kot "shares manager" pri podjetju Broken-Hill South. Tu je, na delovnem

pet izvoljen v odbor SDM in poverjena mu je bila organizacija zbirke denarja za pozidavo našega središča. To zbirko je vodil in upravljal vestno in z vso natanko ter mu prav gotovo pripada velik delež zasluge, da se je tako odlično obnesla. Odstopil je z mesta tajništva SDM radi bolezni, toda še vedno je z velikim zanimanjem sledil dogodkom na našem elthamskem hribčku.

Poslabšano zdravstveno stanje pa se je edno bolj začelo odražati tudi v njegovih družabnih odnosih in v marsičem razrahljalo ramerja, ki si jih je ustvaril skozi dolga leta. Tudi delo, pri radijski uri je postalo prezahetno, zato se je pred meseci poslovil od poslušalcev.

Edi zapušča soprogo Romo, ki mu je 26 let bila predana zakonska družica ter 24 letno hčerko Viki, ki je diplomiранa farmacevtka. Obema SDM izreka globoko zožalje. Pokojnemu Ediju pa naj bo lahka zemlja naše nove domovine.

OTROCI UPOKOJENCEM

Tako so se izkazali tudi s folklornim plesom, ter nadvse razveselili vse navzoče.

Leto je minulo odkar sa je smrtno ponesrečil Jaka Korošec. Foto je bil posnet prvo leto po nabavi zemljišča v Elthamu ob borovcih, ki smo jih posadili na podobno sedaj že tudi pokojnega Edija Polajnarja.

Priporočam se Slovencem vzhodnega dela velikega Melbourna za vsakovrstna avtokleparska dela, avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
Telefon delavnice 221 5536 — VIC.

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232 4314

Rojak VOJKO VOUK

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnik : Jim Korošec

Svoji k svojim !

Zborček naših otrok Slovenske šole je za Božič zapel nekaj pesmi našim upokojencem.

Lepotica S.D.M. za leto 1979. gdč. Irena Birsa, ki študira med drugim literarno umetnost na melbournški univerzi je mnenja, da bi "Vestnik" lahko posredoval svojim čitateljem, posebno mlajšim, pogled v dogajanja na kulturnem življenju Melbourna. Z zadovoljstvom sprejemamo njeno idejo in tudi prispevek, četudi je pisan v angleščini.

Morda se bo našel kdo, ki bo dejal zakaj ne v slovenščini. Naš odgovor je sledeč: Gdč. Birsa je obiskovala samo angleške šole in čeprav govorji slovensko, pisane slovenščine ne obvlada. Na drugi strani ga skoraj

ni Slovenca med nami, ki ne bi razumel in čital angleško. Važno pa je tudi to, da v naši sredi odrasla mladina, kateri moramo dati možnost sodelovanja tudi tako ne zna dobro našega jezika. Kajti ako nočemo, da se nam ta mladina odruji, ji moramo dati priliko, da občuje v tistem jeziku, kateri ji je najlažji in najrazumljivejši. S tem nikakor ne bomo zanemarili slovenščine. Nasprotno! Mladina se bo prav gotovo pričela zanimati tudi za to kar je pisano v slovenščini. Mi upamo, da se bo število naše sodelujoče mladine na ta način le povečalo.

After attending the performance of 'Raymonda' presented by the Australian Ballet Company, I realized that there was a need to present information and news on the various aspects of the arts in 'Vestnik'. Many of us either never get the opportunity, nor have the interest in the surrounding arts. Art, including the theatrical, the musical, and the artistic, is a much neglected topic of discussion by the general public. I feel this to be unfortunate because it offers us so much satisfaction and appreciation, and yet due to our own lack of cultural knowledge, we tend to disregard it from our everyday lives. I hope that by contributing to 'Vestnik', I may help in making the visual arts a more significant part in the lives of every individual Slovenian.

Ballet, like opera, was in the past, often limited to the socially elite; however this viewpoint should no longer exist. It is now open to everyone who appreciates it. However not everyone is aware of what a ballet as all about, therefore they don't go. Then there is nearly always a minority of our society who dislike it for no apparent reason. Much of this, I consider to be the result of media imagery. Ballet is quite simple to understand; it is merely a play presented in the form of dance and mime. In many cases it is acted according to a story or a plot, however this is not always the case with modern ballet. I believe that any person can find fulfillment and intellectual satisfaction from dance, if they set themselves this aim.

RAYMONDA

A Ballet in Three Acts

performed by the Australian Ballet Company
Music ALEXANDER GLAZOUNOV

Choreography RUDOLF NUREYEV
Reproduced by MARILYN JONES

As I initially stated, I attended the performance of Raymonda at the Palais Theatre during mid February. This was the first complete performance to be seen in Melbourne since 1971, when the world renowned British ballerina, Margot Fonteyn played the leading role of Raymonda.

The ballet was first performed in its entirety in 1898, at the Maryinsky Theatre, St. Petersburg (now the Kirov Theatre, Leningrad). An abridged version of Raymonda was seen in Australia during 1934. Originally the choreographer (i.e. dance composer) was a Frenchman by the name of Marius Petipa, who was also famous for first staging 'Swan Lake'. However in 1964 Rudolf Nureyev, a principal dancer from the Royal Ballet, was commissioned to create a new version of the ballet. The Australian Ballet Company gave its first Australian performance of Raymonda in 1966; it was subsequently revived in 1971 and 1980.

Raymonda is set in Medieval Provence during the days of the crusades. In Act I Raymonda is seen celebrating her birthday at the castle of her aunt. Raymonda's fiance, Jean de Brienne is expected to return from the wars the following day. Meanwhile he has sent Raymonda presents including a tapestry portrait of himself.

One of the guests at the party include Abderachman, a Saracen chief. He himself, has heard of Raymonda's beauty, so he too brings her gifts. Enraptured at the tapestry of her fiance, Raymonda falls asleep and dreams that Jean, steps down from the portrait and leads her into the garden where they dance together. Suddenly he disappears and her dream turns into a nightmare as she recognizes the sinister Abderachman trying to seize and embrace her. She then awakens.

In Act II the countess is seen giving a party. Both Jean de Brienne and Abderachman are present. There is much entertainment which is then

followed by a tournament between Abderachman and Raymonda's fiance. Eventually Jean wins and the lovers are united.

In the final Act both Jean and Raymonda are seen celebrating their wedding.

My impressions of Raymonda were that it had been well presented and produced. The accompanying music played by the Elizabethan Melbourne Orchestra was not only perfectly performed but also a superb adjunctive to the ballet. The costumes containing numerous new designs and colours ranging from vivid reds, oranges and greens, to sombre tones of blue and lemon, in addition to the scenery, demonstrated a great vitality in creativity which was further enhanced by the dramatic lighting effects.

Personally, I felt that Act II appealed to me most, because of its immense variety of dancing, characters and scenes. At the Countess' party, Abderachman's followers are ordered to provide entertainment. Soon after Moors and Spaniards join in a dance which gradually becomes wilder and wilder. The harem-like costumes of the Moors were quite unique in style; but what attracted me the most was the style of dance. Instead of being performed according to the classical technique, it was quite the opposite. The Moors appeared to jump in minor consecutive leaps across the stage in accordance to the classical tunes of Glazounov.

A good example of the dramatism was seen in the tournament between Raymonda's fiance and the Saracen chief. The overpowering of Abderachman was regarded as such a dramatic climax in the Galat, that the scene was almost transformed into a ritual personification.

Overall the 1980 Australian production of Raymonda truly deserved in my opinion, the great attendance it received.

Irena Birsa

Podpora pomaga emigrantom pri nakupu hiš

Minister za Housing and Construction, G. Groom, je opomnil emigrante, z stalnim bivanjem tukaj v Avstraliji, da so lahko deležni zvezne državne podpore za hišo (Federal Government Home Savings Grant Scheme). Načrt je omejen kupovalcem hiše kateri kupujejo prvo že ustanovljeno hišo in parcelo z celotno vsoto, ki ne presega \$40.000.

Na hišo, in zemljišče, ki sta vredna manj kot \$35.000 lahko dobe celotno pomoč v znesku \$2.000. Podpora se postopno zmanjšuje, ko se cena zviša nad \$35.000 in ljudje kateri kupujejo hišo v vrednosti več kot \$40.000 niso deležni tega državnega načrta.

Podpora se plačuje na varčevanje, ki je trajalo vsaj eno leto pred pogodbo za nakup hiše.

"Ne samo poročeni emigranti lahko zaprosijo za podporo," je izjavil G. Groom. "Tudi samski emigranti so lahko deležni te podpore katerim ni omejitev na starost pod pogojem, da so napolnili 18 let."

G. Groom je rekel, da je načrt nameren zato da spodbuja in nagradi ljudi kateri so varčevali preko določene dobe za njihov prvi dom. Preko 500.000 podpor v znesku več kot \$300 milijonov je na razpolago od kar je načrt pričel leta 1964.

Za nadaljnje informacije se pozanimajte v pisarnah "Department of Housing and Construction" v vseh glavnih mestih.

Brošure za varnost otrok

Vsako leto je v Avstraliji nad tisoče otrok kateri se poškodujejo v prometnih nesrečah in domovih.

Vzgoja za otroško varnost je izdala brošure v šestih jezikih — Srbo-Hrvatskem, Arabskem Grškem, Italijanskem, Arabskem Grškem, Italijanskem, Vietnameskem jeziku — katere so na razpolago brezplačno po vsej Avstraliji, ter daje nasvet kako ravnati z otroci, kateri se poškodujejo doma.

Brošure je pripravil "Department of Business and Consumer Affairs" skupaj z Sydneyskim "Royal Alexandra Hospital" za otroke, kot prispevek za mednarodno leto otroka.

8. Sledove kemičnega svinčnika odstranimo s pralnega blaga tako, da drgnemo madež s krpico, namečeno v 90-odstotni špirit. Krpico večrat zamenjamo, drgnemo, dokler ne ostane le še sled madeža, nato tkanino operemo.

9. Če so očala pretesna, ali če nam drsijo z nosa, jih nesemo naravnat k optiku. Lahko pa si pomagamo tudi sami. Držaje namečimo v vročo vodo, nato pa upognemo po meri.

10. Če se preproga viha, položimo pod preprogo vlažno krpko, na preprogo pa težko skladovnico knjig. Pustimo čez noč, preproga se bo zravnala. Za vsak primer pa nalepimo na spodnjo stran preproge mrežico ali poseben kotnik, ki bo preprečil vihanje.

PREPOSTA PIZZA

Če želite pripraviti pizzo, poskusite malo drugače. V skledo stresite vse sestavine za nadev: paradižnik, sol, olje, origana (divji majoran), kapre in olive. Dobro premešajte in razmažite z žlico na pripravljeni testo.

HRUSTLJAV PIŠČANEC

Piščanec se bo lepo zapekel, če ga nekaj ur pred peko pokapamo z limoninim sokom. Zaradi limonine marinade bo dobila pečenka hrustljavo, rjavu skorjico.

SAMORASTNIKI

SREBRNI JUBILEJ PRIHODA 1955 — 1980

Ladji "Toscana" bilo je ime, ki iz Trsta "cerine" odpeljala je. Letos pa bo petindvajset let odkar smo zagledali avstralski svet.

Prvi teden smo jokali, prvo noč na teh smo spali. Ker angleško nismo govorili smo cel teden mleko pili.

Se s taksiji vsak dan vozili dokler dela nismo dobili. Najlepši pa vedno bil je dan ko srečali smo se v Prahran.

Kmalu smo dobili delo potem je šlo naprej veselo. Smo v novo hišo se vselili a v mrežo smo se ulovili.

Ne delaj si preveč dolga! To šola je za nas bila. Težko je bilo prebiti led, da lepsi je izgledal svet:

Viktoria, država je lepa, zelena, ima cvetje, drevje različnega imena. New South Wales je poln vrline a Queensland mnoge ima dobrine.

Južna Avstralija je bogata tam so lepa polja zlata. V celi avstralski zemlji skrat bogati skriva svoj zaklad.

Komur delo ne smrdi, lepo v Avstraliji živi. Svoboda je in vsak po svoje lahko dela, pleše in pa poj.

Nikjer v Evropi ni lepo, kot je v Avstraliji nebo. Avstralija, preljubi naš si dom, do smrti ti hvaležna bom.

Marcela Boles.